MIELIPIDE

Lapissa rekikelit samaan aikaan kun etelässä nostettiin marraskuussa perunaa. Tasapuolista, kun on edes samat lannanlevitysajat. **TEKSTIVIESTI**

LUKIJALTA

Saimaan oma norppa voi hyvin

”Norppa ei ole turvassa” vastaavat Etelä-Savon luonnonsuojelupiirin toiminnanjohtaja Timo Luostarinen ja Suomen luonnonsuojeluliiton saimaannorppakoordinaattori Kaarina Tiainen (MT 31.10.) Pertti Kuvajan mielipidekirjoitukseen ”Suomen luonnonsuojeluliitolle ei mikään riitä”. Vastaus on tyypillisesti luonnonsuojelufundamentalistien ohjelmajulistusta, pintaliturgiaa ja puolitotuuksia yhden asian liikkeen ympärillä.

Olen koko pitkän elämäni kalastellut ja kulkenut saimaannorpan elinpiirin ydinalueella Linnansaaren kansallispuiston liepeillä. Ensimmäisen norppahavaintoni olen tehnyt mökkimme kotirannalta jo 1950-luvun alkupuolella. Saimaannorppa oli silloin vielä vapaasti pyydettävää riistaa. Linnansaaren kansallispuisto perustettiin samaan aikaan, kun ”hyle” rauhoitettiin 1950-luvun puolivälissä.

Aina 1970-luvulle saimaannorppakannan lisääntymistä rajoitti eniten poikasten sikiökuolemat. Ne aiheutuivat ennen muuta elohopea- ja raskasmetallipäästöistä vesistöön. Tuolloin saimaannorpan kannan laskettiin olleen pienimmillään 114–134 yksilöä (lähde: Heikki Hyvärinen ym: Hyle, Saimaan oma norppa).

1970-luvulta alkaen silloisen vesihallituksen ohjauksessa toteutettiin teollisuuden ja taajamien jätevesien puhdistusohjelma mittavine ympäristönsuojeluinvestointeineen. Saimaan vedet lähtivät tehokkaasti puhdistumaan. Tänä päivänä Etelä-Savon vedet ovat erinomaisessa ja vähäiseltä osalta hyvässä kunnossa.

Saimaannorpan ohjelmallista suojelua toteutettiin heti sen rauhoittamisesta alkaen. 1980-luvulla laajennettiin Linnansaaren kansallispuistoa Lex-Linnansaarella, perustettiin Koloveden kansallispuisto, IVO:n kanssa sovittiin Saimaan vedenpinnan talviaikaisesta sääntelystä, lisättiin kansalaistietoutta ja asennekasvatusta saimaannorpan suojelusta ja toteutettiin monia monia vapaaehtoisia toimenpiteitä koskien muun muassa verkkokalastusta.

Ajanjaksoon sisältyi myös rantojensuojeluohjelma ja Natura-alueiden rajaukset. Saimaannorpan kanta oli jo vuosituhannen vaihteeseen mennessä kasvanut alimmista luvuista 2½-kertaiseksi. Nyt se on jo yli kolminkertainen.

Tähän kehitykseen vuonna 2011 annettu asetus kalastuksen rajoittamiseksi saimaannorpan suojelemiseksi ei ole voinut vaikuttaa hitusenkaan vertaa.

Saimaan luonnonsuojelu on toki paljon laajempi kysymys, kuin yhden asian liikkeenä ”hilluva” saimaannorpan suojelu. Se on muun muassa kalavesien suojelua. Oikeamittainen verkkokalastus on myös kalavesien hoitoa. On sulaa hulluutta jättää kalastamatta ja hyväksikäyttämättä tällä hetkellä runsaana elävä muikkukanta. Kalavesien hoidon kannalta taas on suurta typeryyttä päästää voimakkaana esiintyvä lahnakanta kohtuuttomasti runsastumaan. Tässä vain pari esimerkkiä.

Luostarisen ja Tiaisen vastinekirjoituksessa kummastuttaa luonnonsuojelufundamentalisteille tyypillinen omnipotentia, kaikkivoipaisuus. He kirjoittavat: ”Saimaannorpan pelastaminen vaatii muutoksia Saimaan kalastamisessa. Paluuta ympärivuotiseen verkkokalastukseen saimaannorpan esiintymisalueella ei ole. Päinvastoin, verkkokalastuskielto tulee ajallisesti pitenemään ja alueellisesti laajenemaan.”

Ihmettelen, mistä nämä suojelufundamentalistit voivat saada tämänkaltaisen mandaatin. Takavuosina se oli taistolaisten tapa toimia, kun he hakivat pelivälineikseen ”moskovankortteja”. Nyt kai sitten haetaan ”brysselinkortteja”.

Eivätköhän nämä ole suomalaiseen yhteiskuntaan ja yhteiskuntasopimukseen kuuluvia asioita. Olemme aivan omin kansallisin voimavaroin kyenneet laittamaan Saimaan vesistöt ja ympäristön siihen kuntoon, että siellä on suotuisat olosuhteet elää lisääntyä niin norppakansalle kuin kalakansallekin.

En missään tapauksessa toivo, että saimaannorpasta kehitetään jotain suojeluintoilijoiden ”bambitarinaa”. Kunnioitan hylettä, Saimaan omaa norppaa erinomaisena selviytyjänä ja harvinaisuutena. Ennen kaikkea kuitenkin Saimaan luontoon kuuluvana villieläimenä.

Juhani Huittinen
Hietavirran osakaskunnan hoitokunnan puheenjohtaja
Rantasalmi

JOUKO KUOSMANEN

En toivo, että saimaannorpasta kehitetään jotain suojeluintoilijoiden ”bambitarinaa”, kirjoittaa Juhani Huittinen.

Ratkaisu

Olen ratkaissut maatalouden huonon kannattavuuden kohdallani siten, etten investoi enää. Ajan koneet loppuun ja pidän EU-tuet itselläni ja nautin elämästä.

Vaatimattomasti

Järkeveääkö?

Hukata lauhdeydinvoiman lämpö mereen. Samalla hakata hiilidioksidia sitova metsä poltettavaksi. **Lämpötankkeri**

Eri kelit

Lapissa rekikelit samaan aikaan kun etelässä nostettiin marraskuussa perunaa. Tasapuolista, kun on edes samat lannanlevitysajat. Lannanlevitys vai sadonkorjuu ensin?

Ei nimimerkkiä

Integroitua

Olen jo viisi vuotta noudattanut, tietämättäni, integroitua torjuntaa. Puolet pelloista hömppäheinällä ja loput viljalla. Rikkakasviruiskutus eikä muuta. Homma pelaa. **KM**

No niin

Kohta meidän veroeurot lähteekin sitten Berlusconille.

Pohjan Akka

Kuka hyötyy?

Muistakaapa kotiteurastuskiellosta hyötyjät. Atria ja HK ovat Honkajoki Oy:n suurimmat omistajat. **Bisnesmiehet asialla**

Ratkaisu

Laittaa lehmät korkealaitaiseen, niin ei maitoauto yöllä herättele. **Ei mene hermot**

Jatkajat

Mitä pitempi välimatka, sen paremmat välit. Omat tavat, oma elämä. **Sovussa**

Missä sivistys? Vieläkö nuoria viljelijöitä, jotka eivät sopeudu eri ikäpolvien kanssa?

Hyh hyh

Itsenäisyys

Jokohan lähiaikoina kielletään itsenäisyyspäivän juhlinta, ja juhlia saa vain Eurooppapäivänä. **Keltatähtilippumme**

Tukin hinta

Saksalainen sahuri maksaa tukista 100 euroa tienvarressa, täällä pitäisi myydä 55 eurolla. Sahurit älkää valittako.

Maajussi

Hyvä esitys

Juha Marttilan ehdotus on hyvä. Pieni lisäys tähän. Lahjomaton reilun kaupan asiamies.

Havukka-aho

MTK ja maatalous

Nyt loppuu juurikkaat Suomesta, ja vielä Kaunisto kehuu MTK:n toimintaa. Voi pööpöti pöö. **Sarvikuonojen maa**

Tasapuolisuutta

Kehävihreä tulee helposti läpi MT:n tekstiosastolle, mutta miten oivaltava pitäisi olla, että sukeltaisi maalta Hesariin luettavaksi asti. **Textari**

Parsi parempi

Lehmän on parempi olla hyvin kuivitetussa parsinavetassa, jossa niitä ulkoilutetaan viikoittain, kuin liukastella pihaton märillä betoniritilöillä.

Tosi on

Parsinavetassa ei lauma tallaa vastasyntynyttä hengiltä kuten monissa pihatoissa, joissa poikimakarsina vain koriste.

Ei nimimerkkiä

Kysymys

Kumpi on harrasteviljelijä: kannattavuuden mukaisilla investoinneilla kitkutteleva vai metsärahoilla viljelyä douppaava?

Periaatteellinen kysymys

VIERASKOLUMNI

Perussuomalaisten vaihtoehto

Olen johtanut perussuomalaiset vaalivoitosta toiseen. Puolueella on vaikutusvaltaa, kannatusta ja kykyä päätöksentekoon.

Pääministeri Jyrki Katainen on todennut, että hallituksella ei ole ideologista liimaa. Ei ole toimintakykyäkään, tämä hallitus on näyttönsä antanut. Meillä ei ole varaa 2,5 vuoden pysähtyneisyyteen. Aatteettomuus yhtyneenä periaatteettomuuteen on surullinen asia Suomessa.

Perussuomalaisten päätehtävä on suomalaisten puolustaminen. Suomalaisten puolustaminen Suomessa, Euroopassa ja maailmassa. Perussuomalaiset on suomalainen puolue. Yhteistyökykyinen kaikkeen maailmaan.

Perussuomalaiset rakentuu työlle, yrittämiselle ja välittämiselle. Työ on toimeentulon perusta.Suomalaiset haluavat elää työllään ja palkallaan ja tulla sillä toimeen. Yrittäminen on vastuuta toimeentulosta ja työn mahdollistamista sekä uuden luomista. Välittäminen on arjen lähimmäisenrakkautta. Yhteisöllisyyttä yksilökeskeisessä maailmassa.

Arvonlisävero on tasavero, joka kohdistuu suhteellisesti suuremmalla voimalla pienituloisiin ihmisiin. Perussuomalaiset vaatii ruuan ja lääkkeiden arvonlisäveron alentamista kymmeneen prosenttiin.

Eläkeikää ei pidä nostaa niin kauan kuin nuoria on työttöminä kymmentuhatmäärin. Eläkeiän nosto merkitsee myös valtavaa tulonsiirtoa eläkeyhtiöille. Tämä asia pitää nostaa julkiseen keskusteluun.

Miksi pääministeri Katainen haluaa ajaa kotiäidit töihin, kun nuoria raavaita miehiä on työttöminä, eivätkä nämä edes hoida lapsia kotona ?

Perussuomalaiset kannattaa vanhempien vapautta päättää lastensa hoitotavasta.

Perussuomalaiset on vaihtoehtopuolue, uudistuspuolue, puolue parannusten puolesta epäkohtia korjaamaan. Perussuomalaiset on kasvava kansanliike. Suomen politiikan suuri mahdollisuus. Ei vielä valmis, jatkuvasti kehittyvä, kansanliike.

EU-politiikassa perussuomalaisten linja on selkeä. Suomalaisia koskevat päätökset on tehtävä suomalaisten toimesta, suomalaisten valitsemina. En voi ymmärtää vanhojen puolueiden kiimaa, jolla taloudellista päätösvaltaa halutaan luovuttaa Brysseliin. Kokoomus ja SDP ovat brysselistejä. Samoin ovat vihreät ja RKP. Myötäjuoksijoita.

Mikä on keskustan linja? Onko se tullut järkiinsä ja perussuomalaisten linjoille. Keskustan johdolla Kreikkapiikki avattiin? Silloinen pääministeri Matti Vanhanen ajoi komissaari Olli Rehnille painavaa salkkua. Salkku tuli ja tolkku meni. Onko keskusta nyt Rehnin liittovaltiolinjan takana vai perussuomalaisten linjalla. Vaihtoehdot ovat nämä.

Kotimaista puhdasta ruokaa, Suomessa viljeltyä ja varjeltua. Maatalous ja maaseutu on syvintä Suomea, puolustettava perusarvo.

Hallitus kriisiytyy. Uudet vaalit ovat mahdolliset. Perussuomalaisten vaihtoehto on valmiina. Puolueemme on ideologinen. Kivijalkamme on suomalaisten puolustaminen.

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Kierrätätkö kotitaloudessasi syntyvät biojätteet?

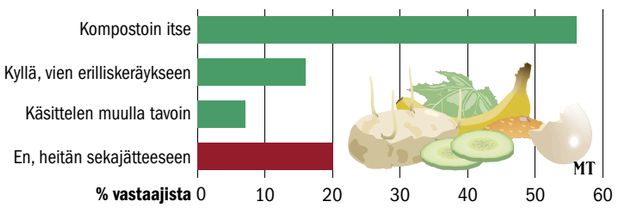

Biojäte kompostiin ja eläinten ruuaksi

Lukijamme ovat ahkeria kompostoimaan biojätteensä. Vain viidennes kertoo heittävänsä ruuantähteet sekajätteisiin.

Peräti puolella vastaajista on mahdollisuus kompostoida jätteet itse. Useat lukijat kommentoivat syöttävänsä eläimille kaikki niiden ruuaksi kelpaavat biojätteet.

Kompostoiva tehoviljelijä kertoo omasta menetelmästään: ”Minulla on vanha arkkupakastin, joka on toiminut lähes 20 vuotta biojätteemme kompostorina. Meillä ei ole edes järkevästi järjestettynä biojätteen keräilyä, en kyllä muutenkaan veisi sinne biojätteitämme, koska oma kompostori on niin vaivaton.”

Samalta suunnalta kaikuu kritiikkiä kunnallisten palveluiden suuntaan: ”Pidän kyllä osin tätä nykyistä jätteiden keräilyä naurettavana puuhana, ainakin meidän kunnan osalta. Osa jätteistä menee kuitenkin sekaisin, vaikka lajittelemme niitä. Turhaa työtä! Miksi hommaa ei voida tehdä kunnolla? Olen tottunut jo kotikasvatuksenkin osalta siihen, että jätteistä huolehditaan asiallisesti. Ei oikein jaksa ymmärtää, että homma sitten tökkii kunnan puolelta.”

Eläinten ruokaa

Nuuka ei turhia leveile: ”Kissat ja kanat ja kohta koirakin syövät valtaosan tähteistä, mukaan lukien kotiteurastähteet. Erinomaisesti kelpaa ja juuri mitään ei jää kompostoreihin. Ruuan käytämme itse tekemällä myös viikkokatsauksia, joihin kootaan tähteitä. Käytämme kellaria juuresten ja säilykkeiden säilytykseen eikä meillä ole pakastinta eikä jääkaappia. Kuivaamme paljon erilaisia elintarvikkeita. Kesäkuumalla säilyy kaivossa hissikorissa maito ja muu tarvittava. Poisheitettävää ei meillä synny mutta koittakaa saada nuo kunnan päättäjät se ymmärtämään, siinä sitä olisi tehtävää.”

”Vain teen ja kahvin porot kulkee tuonne kompostiin näin talvella. Jos kotiruokaa jää, siis jos, koirat syövät sen mielellään koiranruuan lisänä. Perunankuoret ja muut kasvisjätteet annan kanoille. Samoin munankuoret kuivaan ja murskaan, kanat syövät ne. Vaikka millainen biojätekeräys järjestettäisiin, en ymmärrä mitä siihen voisin laittaa?” hämmästelee Leena.

Poikkeuksellisesti paneudumme vielä hetkeksi viimeviikkoiseen kysymykseen talouspolitiikasta.

Nimimerkki Kiitollinen mummo lähestyi meitä kirjeitse, josta nyt pari poimintaa: ”Kun ei ole internetiä, käytän kynää ja kättä. Tarvitaan kaukokatseisuutta, pitkäjänteisyyttä ja sietokykyä tulevaisuuden hyväksi. Elintason laskeminen kohtuuteen. Kateus ja riisto eivät kuulu näihin. Äidit koteihin, joissa kaikkien on hyvä olla. Lemmikkieläimet. Niihin löytyy rahaa. Ovatko ne varmasti lajin alkuperäisessä olotilassa ihmisen alistamana, joko yli- tai alihoidettuna?”

Pitääkö tyrkyttää?

Tällä viikolla kysymme, onko lukijoille tullut ostotarjouksia leimikoista, vai joutuuko puuta tyrkyttämään metsäteollisuuden rattaisiin.

Vastaa kyselyyn Maaseudun Tulevaisuuden nettisivuilla osoitteessa *www.maaseudun-tulevaisuus.fi*.

ANTTI HIRSAHO

Metsätieto ei ole haitaksi

Tuloksellinen metsätalous on mahdollista vain tiedon avulla. Metsämessuilla julkaistiin meille metsänomistajille kaksi metsätietoon pohjautuvaa uutta palvelua.

Suomessa on panostettu erittäin paljon metsätiedon keruuseen. Tämä on aiheuttanut merkittävät kustannukset veronmaksajille. Täytyy muistaa, että tiedosta saadaan hyötyä vain käyttämällä sitä. Siksi tuntuukin oudolta, että metsänomistajia edustavilta tahoilta jatkuvasti pyritään löytämään esteitä metsätiedon käytölle, pelottelu työkaluvalikoiman kärkenä.

Verrataan metsätiedon jopa metsätiedon käyttöä pankkitilitietojen jakamiseen. Minä metsänomistajana toivon, että verovaroin kerättyä metsäni tietoja voivat kaikki metsän toimijat käyttää, sen kautta uskon saavani paluupostissa nykyistä parempaa, paremmin kohdentuvaa ja vaikuttavampaa palvelua – ja voin hyötyä metsästäni.

Minua ei hetkauta haluaako joku ulkopuolinen tietää montako puuta tai kuutiota metsässäni on. Jos havahdutaan tarkastelemaan asiaa laajemmin, huomataan että varsin helposti kiinnostunut saa selville minkä hintaisella autolla ajan, asuinosoite on helposti saatavissa, ei asunnon kokokaan vaikea ole julkisista tiedoista löytää ja näiden perusteella saa hyvin tarkasti selville suomalaisten suurimman varallisuuserän = asunto kauppa-arvon lähes jokaisen kohdalta; jopa huomattavasti luotettavammin kuin kerätyn metsävaratiedon pohjalta saisi metsän arvon. Ihan samoin on käytännössä mökin arvon kanssa, tulonikin on kaikkien katsottavissa verotoimistossa. Miksi siis piilottelisit metsäsi tietoja?

Vielä kun ymmärretään, että aika paljon pelkästä ortoilmakuvatiedoistakin saa irti, ja nehän ovat olleet kaikkien käytettävissä netissä jo pitkään. Sokerina pohdinnassa se, että kuka tahansa voi mennä metsääni samoilemaan ja tehdä ”havaintoja” joiden pohjalta saa niin tarkan tiedon metsästäni kuin haluaa. Ja jos ortokuvatkin ”kielletään”, muun muassa herra Google tulee apuun.

Metsätiedon käytön rajoittamisen yritykset ovat turhia, vainoharhaisia ja jopa haitallisia. Taustalla näyttää olevan epäluulo muita metsätoimijoita kohtaan. Jossain suunnalla nähdään edelleen menninkäisiä, suurimpina suojelu- ja veropeikko.

Ja verottaja kyllä saa aina kaiken tarvitsemansa tiedon metsästä niin halutessaan (se veropeikosta). Kuka metsänomistaja ihan oikeasti haluaa luontoarvoltaan hienoja kohteita metsästään tuhota (se suojelupeikosta), varsinkaan kun niitä ei muutenkaan voi hyödyntää; on se tieto ulkopuolisten käytössä tai ei.

Toivonkin, että poteronkaivajien joukko nousee metsämaalle ja lähtee rinta pystyssä edistämään Suomen metsätaloutta, varsinkin metsänomistajien edunvalvojat.

Pentti K. Kurki
metsänomistaja

Suomi myös nykyään autonominen alue

Venäjän keisarikunnan osana Suomen suuriruhtinaskunta muodosti omaleimaisen kokonaisuuden omine lakeineen ja hallintoineen. Suomen autonomian kannalta oli olennaista, että jo vuonna 1808 keisari määräsi, että kaikki Suomen asiat oli esiteltävä suoraan hänelle ohi Venäjän oman hallintokoneiston. Siksi Venäjän parlamentti eli duuma ja virkamiehet eivät voineet puuttua millään tavoin Suomen asioihin. Maamme erityisasemaa korosti sekin, että venäläisillä ei ollut kansalaisoikeuksia Suomessa. Venäläisiin suhtauduttiin samalla tavalla kuin muihinkin ulkomaalaisiin.

Käytännössä Suomea hallitsi hallituskonselji eli hallitus, joka jakaantui talous- ja oikeusosastoon. Myöhemmin hallituskonseljin nimi muutettiin senaatiksi. Oikeusosasto toimi Suomen korkeimpana oikeutena. Talousosasto johti koko siviilihallintoa ja se jakaantui viiteen toimituskuntaan. Senaatti käytti ylintä valtaa ja teki päätöksensä keisari-suuriruhtinaan nimissä. Senaatin toimien laillisuutta valvoi prokuraattori, joka oli Suomen ylin lainvalvoja. Pietarissa Suomen asioita keisarille esitteli Suomen asiain komitea, joka oli suomalaisten käsissä.

Keisareiden välillä oli eroja, mutta useimmiten keisari puuttui suomalaisten esityksiin vain harvoin. Tässä on erittäin olennainen ero nykyiseen EU-Suomen käytäntöön, sillä EU:n lainsäädäntö menee Suomen lakien, jopa perustuslain edelle. Reilu 3/4 lainsäädännöstämme on käytännössä direktiivien eli EU:n lainsäädäntöohjeiden kääntämistä.

Suomella oli autonomian aikana myös oma tullilaitos. Nykyään se on kokonaan EU:n hoidossa, ja tullimaksut menevät suoraan EU:n pohjattomaan kassaan. Suomi sai myös 1800-luvulla oman rahan ja oman keskuspankin. Nyt Suomen rahapolitiikasta päätetään Euroopan keskuspankissa. Myös monet muut keskeiset asiat, kuten esimerkiksi maatalouspolitiikka, on nyt kokonaan EU:n käsissä.

Yhteenvetona kaikesta ei voi tulla kuin yhteen johtopäätökseen: paljon parjatulla autonomian ajalla suomalaiset päättivät vähintään yhtä paljon omista asioistaan kuin nykyisen EU-autonomian aikana. 1800-luvulla Suomi syntyi ja kasvoi kansakuntana muiden rinnalle.

Asioista ei haluta antaa oikeaa kuvaa, sillä se olisi turhan ikävä tosiasia nykyisen valtaeliitin kannalta. On siis helpompaa antaa valheellinen kuva, koska suomalaisten mieliin on iskostettu kuva autonomian ajan venäläistämisajoista. Nuo tapahtumat ovat totta, mutta vain osatotuus yli sadan vuoden ajasta autonomisena suuriruhtinaskuntana.

Jos nyky-Suomen omaa päätösvaltaa verrataan Yhdysvaltain osavaltioiden omaan päätösvaltaan, niin ne ovat aika pitkälti verrannollisia keskenään. Silti kukaan ei väitä, että esimerkiksi Texas olisi itsenäinen valtio.

Reijo Tossavainen
kansanedustaja (ps.)

Häkäpönttölaitos

Maaseudun Tulevaisuudessa 5.12. oli Sari Penttisen kirjoittama juttu Nurmeksessa Kuittilan tilalla käyttöön otetusta lämpö- ja sähköenergiaa tuottavasta laitoksesta.

Tämähän ei ole sinänsä uusi keksintö vaan se on kehitelmä ”Sota-ajan häkäpöntöstä”, mutta tässä versiossa otetaan talteen myös moottorin tuottama lämpö joka autoissa olleissa häkäpöntöissä meni enimmäkseen ”harakoille”. Lämpö saadaan kuin sivutuotteena.

Periaatteessa laite pelaa ja on hyödynnettävissä myös pienemmälle kulutukselle, soveltamalla normaalia hakekattilaa joka on muutettu puukaasun tuottamiseen. Moottorihan on kattilan jälkipoltinta vastaava laite.

Sähkön tuottamiseen on ainoa vaihtoehto hakelaitos (myös sian lantaa käyttävät), sillä pilkkeillä toteutettuna ongelma on saada jatkuva puukaasun tuotto.

Tässä ei ole uudesta keksinnöstä kyse vaan vanhan keksinnön soveltamisesta, mutta onko sitten pienemmillä kulutusmäärillä enää kannattavaa.

Ehkä ”Pelle Pelottomat” pystyvät rakentamaan edullisemman pienempään kulutukseen soveltuvan laitoksen.

Heikki Saukkonen
Outokumpu